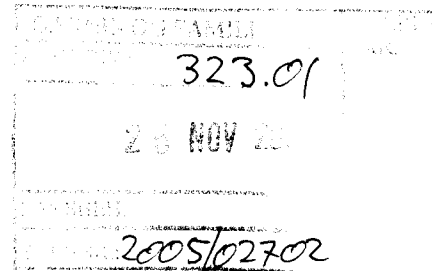

foreningen 2 foreldre

!

Barne- og familiedepartementet
Postboks 8036 Dep
0030 Oslo

Vår ref

Deres ref

200502702- BGUS

Dato

23.11.05

Høringsuttalelse fra Foreningen 2 Foreldre til "Høring – forslag til forskrift om fastsetting av farskap uten mors medvirkning"

Oppsummering

F2F anbefaler at alle fedre gis adgang til å erkjenne farskap uten at moren har oppgitt dem som far til barnet, uavhengig av foreldrenes samlivsstatus. Dette vil være et skritt for å sikre at alle barn kan motta omsorg og omtanke fra begge sine foreldre, uavhengig av foreldrenes samlivsstatus.

Innledning

F2F støtter at det skal være mulig å fastsette farskap uten mors medvirkning. Farskap er en sak mellom far og barn, på samme måte som morskap er en sak mellom mor og barn. Ved å diskriminere mellom farskap i samboerskap og utenfor samboerskap, gjøres fremdels farskapet avhengig av fars forhold til mor.

F2F påpeker at det ikke finnes grunnlag på å diskriminere mellom farskap i samboerskap og farskap utenfor samboerskap. Reglene i forskriften for øvrig sikrer at dersom mor protesterer på et påstått farskap, vil det offentlige gå inn med DNA-analyser for å fastsette farskapet med sikkerhet. Det er derfor ingen fare for at uriktig far skal kunne fastsettes, da mor har en godt beskyttet protestmulighet.

Forholdet til FNs barnekonvensjon:

FNs konvensjon om barnets rettigheter er inkorporert i menneskerettighetsloven og gis forrang ved motstrid. Vi viser til følgende artikler i barnekonvensjonen:

Artikkel 2 nr 1 slår fast at det er forbudt å diskriminere barn ut fra deres eller foreldrenes status eller sosiale forhold.

Artikkel 9 nr 3 slår fast at staten skal respektere den rett et barn som er atskilt fra en eller begge foreldre har til å opprettholde personlig forbindelse og direkte kontakt med begge foreldrene regelmessig, med mindre dette er i strid med barnets beste.

Artikkel 18 nr 1 slår fast at staten skal bestrebe seg på å sikre anerkjennelse av prinsippet om at begge foreldre har et felles ansvar for barnets oppdragelse og utvikling.

NY Postadresse fom 1.1.06:
Postboks 2777 Solli
0204 Oslo
Org. nr. 980 396 010

Kontakttelefoner:
88 00 88 45
Leder: 982 19 592
Faks: 22 55 58 01

Elektronisk post:
post@f2f.no
Internett:
<http://www.f2f.no>

I overensstemmelse med FNs barnekonvensjon må derfor alle barn sikres en best mulig mulighet til å etablere et forhold til både sin mor og sin far, uavhengig av foreldrenes samlivsstatus.

Forholdet til likestillingsloven:

Så vel Likestillingsombudet som Klagenemnden for likestilling (vedtak av 18. august 2005, sak nr 13 /2005) har slått fast at dagens praksis hvor ikke samboende fedre ikke automatisk gis del i foreldreansvaret for barnet, er i strid med likestillingslovens forbud mot forskjellsbehandling på grunn av kjønn.

Fra klagenemndens begrunnelse gjengis følgende: "For nemndas flertall er spørsmålet om hvilke signaler loven gir om foreldrenes forventede deltakelse i barnas liv, det sentrale synspunktet. Når barnelovas § 35 unntar en gruppe fedre fra foreldreansvar, gir den signaler om at det er normalt og godtatt fra et samfunnssynspunkt at disse fedrene ikke involverer seg i barnets ve og vel. Fullt ansvar alene for mor og ansvarsfrihet for far er en betydelig ulikhet. Når dette er kombinert med en relativt lett tilgang på foreldreansvar for en far dersom han anlegger sak, gir dette fedre en rett til å velge grad av tilknytning til sine barn."

F2F støtter dette synet fullt ut. F2F vil påpeke det uheldige i at det – som BFD foreslår – forskjellige signaler til fedre om deres ansvar for felles barn avhengig av foreldrenes samlivsstatus.

F2Fs anbefaling:

F2F anbefaler at alle fedre skal gir adgang til å erkjenne farskap uten at moren har oppgitt dem som far til barnet, uavhengig av foreldrenes samlivsstatus.

F2Fs forslag til endringer i vedtektene:

Strøket tekst er markert med gjennomstreket tekst; ny tekst for å gjøre forskriftene forenlige med F2Fs syn er markert med understreket tekst.

§1 skal lyde:

"Denne forskrifta gjeld foreldre som får barn saman".

§2 skal lyde:

Når faren har vedgått farskapen etter barnelova § 4 tredje stykket, skal vedgåinga sendast til Sentralkontoret for folkeregistrering.

Sentralkontoret skal utan vesentleg opphald sende mora melding om at farskapen til barnet hennar er vedgått. Melding skal ikkje sendast før barnet er fødd. Meldinga skal sendast på ein måte som sikrar at mora får kunnskap om vedgåinga.

Meldinga skal gje opplysningar om farskapen og framgangsmåte dersom mora er usamd i farskapen, samt opplyse at mora og faren har felles foreldreansvar.

§3 skal lyde:

Vedgåinga til faren gjeld sjølv om mora er usamd i farskapen.

Dersom mora er usamd i farskapen, må ho melde frå til tilskotsfuten (trygdekontoret) innan 3 månader frå ho mottok meldinga frå Sentralkontoret for folkeregistrering.

Dersom mora ikkje meld frå innan fristen, kan ho sjølv seinare reise sak for retten etter barnelova § 6 med påstand om å endre farskapen.

§4 skal lyde:

Når tilskotsfuten får melding i frå mora om at ho er usamd i farskapen, skal tilskotsfuten utan vesentleg opphald oversende saka til fylkestyngdekontoret som gjer tilbod om blodprøve og DNA-analyse av barnet, foreldra og kvar mann som kan være far. Det offentlege ber kostnadene til blodprøver og DNA-analyse.

Dersom DNA-analysen viser kven som er biologisk far til barnet, skal tilskotsfuten senda melding til mora om at saken er avslutta.

Dersom DNA-analysen viser at den påståtte faren ikkje er biologisk far til barnet, skal tilskotsfuten legge til rette for at farskapet kan endrast etter barnelova § 7. Dersom DNA-analysen viser at den påståtte faren ikkje er biologisk far til barnet og farskapen ikkje kan endrast etter barnelova § 7, kan fylkestyngdekontoret reise sak for retten etter barnelova § 6 siste punktum. Det same gjeld dersom DNA-analyse ikkje ligg føre.

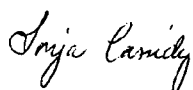
§5: F2F slutter oss til ikrafttredelsesdatoen 01.01.06. For at endringene skal bli konsistente må imidlertid endringene til barnelovens §4 fra 01.01.06 endres til følgende ordlyd:

”Ein som meinar han er faren til eit barn kan vedgå farskapen etter paragrafen her, utan at mora medverkar etter andre stykket andre punktum. Mora skal få melding om vedgåinga.

Dersom partane er usamde om farskapen, skal det offentlege fastsetje farskapen, jf § 5. Departementet kan gje nærare reglar i forskrift”.

Med vennlig hilsen

Foreningen 2 Foreldre

Sonja Cassidy

Leder